

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ

Σχετικά με υπόμνημα του Προέδρου της Ελληνοδιεθνούς ΜΚΟ με θέμα προτάσεις τροπολογίας επί του νομοσχεδίου, που ψηφίζεται στην Βουλή την Τετάρτη 6-11-2013.

Ο αναφέρων βουλευτής,
Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Υπόμνημα Εδική Ανάλυση Εδικά Παραδείγματα Ειδικές Παρατηρήσεις Νομολογία & Τελικές Προτάσεις

Προς
Κύριο Πρωθυπουργό
Κύριο Αντιπρόεδρο κ. Βενιζέλο Ευάγγελο
Κύριο Υπουργό κ. Μητσοτάκη Κυριάκο
Υφυπουργό κ. Χριστοφιλοπούλου Εύη
Κυρίους Εισηγητές κ. Γεώργιο Γεωργαντά & Αλέξιο Μητρόπουλο
Προέδρους Κομμάτων,
Κυρίες, Κυρίους Βουλευτές, ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, ΠΟΣΔΕΠ, ΜΜΕ
Κοιν. Πρώτο Τμήμα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Διεθνείς Οργανισμούς. Ο.Η.Ε. Ξένα ΜΜΕ.

Θέμα 1.: «Πολυ-νομοσχέδιο, Ρυθμίσεις Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και άλλες διατάξεις».

«Πειθαρχικό Δημοσίων Υπαλλήλων και Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας». Προτάσεις τροπολογίας επί του νομοσχεδίου, που ψηφίζεται στην Βουλή την Τετάρτη 6-11-2013.

«Το πειθαρχικό δίκαιο πρέπει να συμβαδίζει με τις επιταγές του κράτους δικαίου, το Σύνταγμα της χώρας και τις Διεθνείς Συμβάσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και πρέπει να προστατεύει το τεκμήριο της αθωότητας του εγκαλουμένου πολίτη».

Οι Υπάλληλοι που διώκονται, κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας, αν προσφύγουν στο πρώτο Τμήμα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, θα δικαιωθούν. Δρ Κουτσούκος.

«Μηδενί δίκην δικάσεις, πριν αμφοίν μύθον ακούσεις» (Να μην κρίνεις προτού ακούσεις τα επιχειρήματα και των δύο πλευρών) Πλάτων

Θέμα 2.: Παραβιάζεται το τεκμήριο της αθωότητας του πολίτη, που είναι Συνταγματικά κατοχυρωμένο!

Παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας (άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ).

Θέμα 3.: Η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εντός ή εκτός υπηρεσίας, πρέπει να οριοθετηθεί γιατί ο καθένας δίνει την δική του ερμηνεία και να προστεθεί μπροστά η λέξη «σοβαρή». Άρα να τροποποιηθεί ως εξής : «σοβαρά αναξιοπρεπής ή σοβαρά ανάρμοστη ή σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εντός της υπηρεσίας ή ιδιαίτερα σοβαρά αναξιοπρεπής, ιδιαίτερα σοβαρά ανάρμοστη ή ιδιαίτερα σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εκτός υπηρεσίας».

Θέμα 4. «Το λυπηρό ή το κατάπτυστο ή η εξουσία τυφλώνει»: Τις ακρότητες του νόμου 4093/2012, χρησιμοποίησαν και μερικοί «δήθεν δημοκράτες» Διευθυντές ή δήθεν ή κατ' όνομα μερικοί «αριστεροί Διευθυντές», ή κάποιοι άλλοι δήθεν δημοκράτες προσήλθαν «αυθόρμητα στα πειθαρχικά», για να «καρφώσουν» δημοκρατικούς, για να επαληθευτεί η άποψη, ότι τίποτα δεν μπορεί να περιμένει κανείς, από τρίτους!

Θέμα 5. Κατασκευάζονται δήθεν επίορκοι, ενώ οι πραγματικοί έχουν ιδιαίτερη «ασυλία» και συγκάλυψη. Ο Δημόσιος Υπάλληλος έχει δικαιώματα και προσωπικότητα και όλοι, ανώτεροι, ή κατώτεροι διοικητικά, οφείλουν να τα σέβονται.

Θέμα 6. : Λευτεριά, στους άδικα διωχθέντες Δημοσίους Υπαλλήλους! Όχι στην επιστροφή του «ιδιώνυμου», που είναι αντισυνταγματικό! Όχι στον αλληλο-καταδοτισμό!

Θέμα 7. Ο νόμος 4093/2012, στα χέρια μια ακραίας Κυβέρνησης θα είναι το «ολοκάυτωμα», για τους Δημοκρατικούς Δημοσίους Υπαλλήλους! Χρειάζεται αμέσως σοβαρές τροποποιήσεις.

Εισαγωγή.

Το «Πειθαρχικό Δίκαιο σε μια Δημοκρατική Πολιτεία, δεν είναι το «υπερ-όπλο», να «υποτάξει» ο κάθε Προϊστάμενος ή Διευθυντής τον υφιστάμενό του, γιατί έτσι κατασκευάζουμε μια φασιστική κοινωνία με στρατιωτική – φασιστική δομή, «υποταγή στον ανώτερο, αμείλικτος στον κατώτερο».

Το Πειθαρχικό Δίκαιο σε μια Δημοκρατική Κοινωνία είναι ένας οδηγός ομαλής συνεργασίας, όλων των εργαζομένων στο Δημόσιο τομέα και προϋποθέτει αρμονική συνύπαρξη και αλληλοσεβασμό της προσωπικότητας και των Προϊσταμένων και των Υφισταμένων, όπου ο καθένας έχει τις δικές του αρμοδιότητες και τους δικούς του ρόλους και οφείλει να σέβεται αυτούς. Ο πειθαρχικός έλεγχος ή η «ποινή» έρχεται μόνο, όταν εξαντληθούν τα όρια αλληλο-κατανόησης και αυτοσεβασμού και ειδικά σε κακουργηματικές πράξεις.

Δεν μπορεί οι πειθαρχικές ποινές να είναι αυστηρότερες των ποινικών ποινών!

Οι διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ3 του άρθρου Μόνου του νόμου 4093/2012 έχουν εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 6 του Συντάγματος, κατά το μέρος, που εισάγει και προστατεύει το τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου, στα πλαίσια της ευρύτερης λογικής της διατάξεως, που αφορά στην προσωπική ασφάλεια του ατόμου.

Το «Πειθαρχικό δίκαιο δημοσίων Υπαλλήλων» και η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας. Πρέπει να προστεθεί η λέξη «σοβαρή» αναξιοπρεπής ή σοβαρά ανάρμοστη ή σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός υπηρεσίας ή «ιδιαίτερα σοβαρή» εκτός υπηρεσίας», γιατί γίνεται κατάχρηση του όρου «ανάρμοστη συμπεριφορά»!

Πρόταση τροπολογίας. Υπάλληλοι σε θέση αυτοδίκαιης αργίας, που κατηγορούνται για αναξιοπρεπή ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας, οι οποίοι δεν κατηγορούνται για κακουργηματικές πράξεις και δεν έχουν ακόμα πειθαρχική ποινή έως τις 30-9-2013, επιστρέφουν αυτόματα στην υπηρεσία τους με την δημοσίευση του νόμου αυτού.

Παρατήρηση - τροπολογία. Ο χρόνος της αυτοδίκαιης αργίας και της δυνητικής ή ολιγοήμερης αργίας, είναι χρόνος, που λογίζεται ως συντάξιμος. Κατά την διάρκεια της αυτοδίκαιης αργίας, ο υπάλληλος δεν χάνει την οργανική του θέση, διότι η αυτοδίκαιη αργία δεν είναι ποινή αλλά «κατάσταση». Οποιαδήποτε υπηρεσιακή κατάσταση «παγώνει» και συνεχίζεται, ως ετεροχρονισμένη με την επιστροφή στην υπηρεσία, αφού δεν υπάρχει αντίθετη πειθαρχική ποινή. Αυτό θα βοηθήσει τις περιπτώσεις υπαλλήλων που σκόπιμα «διώκονται» την στιγμή που επίκειται κρίση τους, για ορισμένη θέση π.χ. Διευθυντή, Σχολικού Συμβούλου, Προϊστάμενου κλπ..

Η αυτοδίκαιη αργία πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε περιπτώσεις κακουργημάτων ή παραβιάσεων του Συντάγματος, σε περιπτώσεις κατάχρησης χρημάτων, παιδεραστίας εγκλημάτων στην υπηρεσία κλπ...Προσοχή. Φανταστείτε αυτόν τον νόμο στα χέρια ακραίων για τότε θα βγάλουν από το δημόσιο όλους τους δημοκρατικούς υπαλλήλους!

Ιστορικό.

Σε εφημερίδα δημοσιεύτηκε στις 3-10-2013 το εξής:

«ΕΠΙΟΡΚΟΙ: Στα μαλακά όσοι δεν κατηγορούνται για κακούργημα

Αλλαγές στο πειθαρχικό δίκαιο εισηγείται το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης στο υπό διαβούλευση νομοσχέδιο.

Στα μαλακά όσοι δεν κατηγορούνται για κακούργημα

Συγκεκριμένα, προτείνεται να δοθεί η δυνατότητα παραίτησης σε υπαλλήλους που διώκονται πειθαρχικά. Παράλληλα «μαλακώνει» τις πειθαρχικές ποινές για δημοσίους υπαλλήλους που είναι μέλη υπηρεσιακών συμβουλίων ή συλλογικών οργάνων, αφού εντάσσει στα αδικήματα που μπορούν να τιμωρηθούν με δυνητική (και όχι αυτοδίκαιη) αργία τις ποινικές διώξεις που έχουν ασκηθεί για αποφάσεις που έχουν ληφθεί από τα συμβούλια. Παράλληλα, με δυνητική αργία, δηλαδή θα είναι στην κρίση του πειθαρχικού συμβουλίου και δεν θα επιβάλλεται αυτοδίκαια, θα τιμωρούνται τα παραπτώματα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας.

Επανεξέταση

Επίσης δίνεται η δυνατότητα επανεξέτασης της ποινής της αυτοδίκαιης αργίας για υπαλλήλους που δεν κατηγορούνται για κακούργηματα και δεν τους έχει επιβληθεί οριστική παύση. Ύστερα από αίτηση του υπαλλήλου εξετάζεται από το αρμόδιο όργανο η αναστολή της αυτοδίκαιης αργίας, εάν συντρέχουν οικονομικοί, οικογενειακοί και κοινωνικοί λόγοι. Το σχέδιο νόμου που τέθηκε σε διαβούλευση προβλέπει τη δημιουργία ανεξάρτητης ελεγκτικής αρχής του Δημοσίου, που θα προέλθει από τη συγχώνευση του γενικού επιθεωρητή με το Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης. Προβλέπεται, τέλος, η πρόσληψη σε θέσεις του υπουργείου Εργασίας των επιτυχόντων στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ 8Κ και 9Κ του 2008. Πρόκειται για τους επιτυχόντες στον διαγωνισμό της Αγροτικής και διοριστέους από διαγωνισμό που είχε πραγματοποιήσει το ΑΣΕΠ για το ΙΚΑ».

Η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εντός ή εκτός υπηρεσίας» για να μην γίνεται κατάχρηση και παρερμηνεία του όρου, πρέπει να έχει σχέση με τα κακούργηματα ή τα πολύ σοβαρά, πλημμελήματα, που περιγράφει ο νόμος Ν.4093/2012, «περί πειθαρχικού».

Συγκεκριμένα, με το Ν. 4093/2012 τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία οι υπάλληλοι που:

- α) στερήθηκαν την προσωπική τους ελευθερία με απόφαση ή ένταλμα
- β) εκδόθηκε σε βάρος τους ένταλμα προσωρινής κράτησης
- γ) παραπέμφθηκαν αμετάκλητα ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα, ή για περιοριστικώς αναφερόμενα πλημμελήματα, όπως κλοπή, υπεξαίρεση, απάτη, εκβίαση, πλαστογραφία, δωροδοκία, απιστία περί την υπηρεσία και οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας,
- δ) τους επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της προσωρινής ή της οριστικής παύσης
- ε) παραπέμφθηκαν ενώπιον του αρμόδιου πειθαρχικού συμβουλίου για ένα από τα αναφερόμενα στη διάταξη πειθαρχικά παραπτώματα, μεταξύ των οποίων π.χ. πράξεις άρνησης αναγνώρισης του συντάγματος, απόκτηση οικονομικού οφέλους κατά την άσκηση των καθηκόντων, αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη συμπεριφορά, σοβαρή απείθεια, αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση καθηκόντων, παράλειψη των πειθαρχικών οργάνων να προβούν σε δίωξη και τιμωρία πειθαρχικού παραπτώματος κλπ.

Επομένως, η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας», πρέπει να έχει σχέση με κάποιο ή κάποια από τα ανωτέρω αδικήματα. Αν η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εντός ή εκτός υπηρεσίας», δεν εμπίπτει σε κάποιο από τα ανωτέρω αδικήματα, δεν υφίσταται, ως πειθαρχικό παράπτωμα και οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία της είναι καταχρηστική ερμηνεία του νόμου!!

Με δυνητική αργία, δηλαδή θα είναι στην κρίση του πειθαρχικού συμβουλίου και δεν θα επιβάλλεται αυτοδίκαια, θα τιμωρούνται τα παραπτώματα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας. Σε αυτό το σημείο θα μπορούσε ο νόμος να είναι πιο ευεργετικός και για την λεγόμενη ανάρμοστη συμπεριφορά εντός υπηρεσίας, αφού δεν θα είναι κακούργηματικής υφής.

Ας εισαχθεί ο όρος της «μηνιαίας αυτοδίκαιης αργίας» από την υπηρεσία, για το αδίκημα της ανάρμοστης συμπεριφοράς, για πλημμελήματα, ώσπου να ηρεμίσει η κατάσταση μέσα στην υπηρεσία, η οποία θα επιβάλλεται από τον αρμόδιο Περιφερειάρχη.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο νόμος **NΟΜΟΣ 4198/ΦΕΚ Α 215/11.10.2013** που ψηφίστηκε ήδη παραγράφει πταίσματα ή πλημμελήματα που δικάζονται ως ένα έτος! Ανάλογα πρέπει να μειωθούν και οι πειθαρχικές ποινές.

Επίσης, για να μην βγαίνουν πορίσματα εντελώς αβάσιμα, πρέπει να προστεθεί η φράση: Ο αρμόδιος Προϊστάμενος ή αρμόδιος Υπουργός, που λαμβάνει πόρισμα ΕΔΕ ή απόφαση, που οδηγεί τον υπάλληλο σε «αυτοδίκαιη αργία» ή «απόλυση», δύναται να αναπέμψει την ΕΔΕ σε άλλον για «συμπληρωματική διενέργεια ΕΔΕ», όταν η πρόταση ή το πόρισμα της ΕΔΕ είναι εξόφθαλμα αβάσιμο, ή ο υπάλληλος δεν απολογήθηκε ένεκα προβλημάτων ή έγιναν σοβαρές παρατυπίες στην διενέργεια της ΕΔΕ.

Υπάλληλος, που ήταν συνδικαλιστής, υποψήφιος Βουλευτής ή Βουλευτής, τυγχάνει ειδικής προστασίας από καταγγελίες, που στοχεύουν την αντεκδίκηση για την συνδικαλιστική του στάση και όχι το συμφέρον της υπηρεσίας.

Τέλος, υπάλληλος που κατέθεσε καταγγελίες, ή ήταν μάρτυρας κατά της διαφθοράς και κακοδιοίκησης εντός ή εκτός υπηρεσίας, δικαιούται αυτομάτως «Προστασία Μάρτυρα Δημοσίου Συμφέροντος» και προστατεύεται από αντεκδικήσεις, από πειθαρχικές διώξεις και αμείβεται αναλόγως της προσφοράς του.

Παρατήρηση. Ο χρόνος της αυτοδίκαιης αργίας και της δυνητικής ή ολιγοήμερης αργίας, είναι χρόνος, που λογίζεται ως συντάξιμος. Κατά την διάρκεια της αυτοδίκαιης αργίας, ο υπάλληλος δεν χάνει την οργανική του θέση, διότι η αυτοδίκαιη αργία δεν είναι ποινή αλλά «κατάσταση». Οποιαδήποτε υπηρεσιακή κατάσταση «παγώνει» και συνεχίζεται ως ετεροχρονισμένη, με την επιστροφή στην υπηρεσία. Αυτό θα βοηθήσει τα περιπτώσεις υπαλλήλων που σκόπιμα «διώκονται» σκόπιμα από ανωτέρους τους, ή από κατασκευασμένη «σκευωρία», την στιγμή που επίκειται κρίση τους για ορισμένη θέση π.χ. Διευθυντή, Σχολικού Συμβούλου, Προϊστάμενου κλπ..

Αξιότιμοι Κυρίες, Κύριοι,

Στην πρώτη του εφαρμογή ο νέος Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας και το Πειθαρχικό Δίκαιο, έφερε τα αντίθετα από τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντί να διωχτούν οι «πράγματι επίορκοι», διώχτηκαν οι «κατασκευασμένοι επίορκοι»!

Ειδικά στην παιδεία η κατάσταση «ξέφυγε» και ο κάθε Διευθυντής, μαθητής ή γονέας ή κάποιος που είχε «χρόνιες διαφορές» με εκπαιδευτικό εκβιάζει ανοικτά πλέον τον καθηγητή για να «μην του κάνει καταγγελία», που σημαίνει «ανάρμοστη συμπεριφορά εκτός ή εντός υπηρεσίας», άρα Πειθαρχικό, άρα «αυτοδίκαιη αργία»! Μερικοί Διευθυντές ασκούν πλέον ανοικτά ψυχολογικό πόλεμο και τρομοκρατία με το φόβητρο της ΕΔΕ! Πολλά σχολεία και υπηρεσίες διαλύονται από «αλληλο-κατηγορίες», που δεν οδηγούν πουθενά!

Στο Νομοσχέδιο που κατατέθηκε στην Βουλή μπορεί να γίνουν κάποιες τροποποιήσεις που προστατεύουν τον υπάλληλο από αυθαιρεσίες.

Η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός ή εκτός υπηρεσίας, πρέπει να οριοθετηθεί γιατί ο καθένας δίνει την δική του ερμηνεία.

Η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός ή εκτός υπηρεσίας, συμπεριφορά πρέπει να έχει σχέση με τα κακουργήματα και πλημμελήματα που ορίζει ο νόμος για την δίωξη των υπαλλήλων. Πρέπει να προστεθεί η λέξη «σοβαρή αναξιοπρεπής ή σοβαρά ανάρμοστη ή σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός υπηρεσίας ή «ιδιαίτερα σοβαρή» εκτός υπηρεσίας», γιατί γίνεται κατάχρηση του όρου «ανάρμοστη συμπεριφορά»!

Επίσης, για να μην βγαίνουν πορίσματα εντελώς αβάσιμα, πρέπει να προστεθεί η φράση: Ο αρμόδιος Προϊστάμενος ή Πρωτοβάθμια Πειθαρχικά όργανα ή ο αρμόδιος Υπουργός, που λαμβάνει πόρισμα ΕΔΕ ή απόφαση, που οδηγεί τον υπάλληλο σε «αυτοδίκαιη αργία» ή «απόλυση», δύναται να αναπέμψει την ΕΔΕ σε άλλον για «συμπληρωματική διενέργεια ΕΔΕ», όταν η πρόταση ή το πόρισμα της ΕΔΕ είναι εξόφθαλμα αβάσιμο, ή ο υπάλληλος ή μάρτυρας δεν απολογήθηκε ένεκα προβλημάτων ή έγιναν σοβαρές παρατυπίες

στην διενέργεια της ΕΔΕ. Δεν μπορεί να γίνονται χρονικά παράλληλα δύο ή περισσότερες ΕΔΕ για τον ίδιο υπάλληλο. Απαγορεύεται η «στοχοποίηση» υπαλλήλου και η δίωξη και η τιμωρία του για τις προσωπικές, συνδικαλιστικές και κοινωνικές του απόψεις. Διευθυντές ή Προϊστάμενοι, δεν επιτρέπεται να προσβάλλουν την προσωπικότητα του υπαλλήλου και τιμωρούνται για παράβαση εξουσίας. Υπάλληλοι, που αναμείχθηκαν σύμφωνα με τον νόμο με τα «κοινά» δηλ. συνδικαλιστές, υποψήφιοι σύμβουλοι Δήμων, Περιφέρειας, υποψήφιοι Βουλευτές, δύνανται να έχουν ειδικά μεταχείριση, μήπως οι καταγγελίες είναι προϊόν αντεκδίκησης αντιπάλων ή φθόνου ή σκευωρίας. Τέλος, υπάλληλος που κατέθεσε καταγγελίες ή ήταν μάρτυρας κατά της διαφθοράς και κακοδιοίκησης εντός ή εκτός υπηρεσίας, δικαιούται αυτομάτως «Προστασία Μάρτυρα Δημοσίου Συμφέροντος» και προστατεύεται από αντεκδικήσεις από πειθαρχικές διώξεις και αμείβεται αναλόγως της προσφοράς του.

Παρατηρήσεις - Νομολογία:

Με τις διατάξεις του άρθρου Ζ3 του ν.4093/2012, προβλέπεται, ότι ο υπάλληλος τίθεται αυτοδικαίως σε αργία, χωρίς δηλαδή καμία προηγούμενη δυνατότητα ακρόασης ή εκθέσεως των απόψεων του, αφενός μόλις υπάρξει εις βάρος του παραπομπή στο ακροατήριο για κακουργήματα και μια σειρά πλημμελημάτων (περ.γ) και αφετέρου όταν υπάρξει παραπομπή του ενώπιον του αρμοδίου Πειθαρχικού Συμβουλίου για μια σειρά πειθαρχικών παραπτωμάτων (περ.ε).

Η επιβολή του δυσμενούς διοικητικού μέτρου της αυτοδίκαιης αργίας επέρχεται εκ του νόμου, χωρίς να προηγηθεί καμία προηγούμενη ακρόαση αυτού και χωρίς να του έχει παρασχεθεί δυνατότητα να προτείνει τους ισχυρισμούς του ενώπιον της Διοικήσεως προς υπεράσπιση των εννόμων δικαιωμάτων και συμφερόντων του.

Αντιστοίχως, στην περίπτωση των υπαλλήλων που παραπέμπονται στο ακροατήριο για ποινικά αδικήματα ειδικά δε για μια σειρά πλημμελημάτων, τα οποία μάλιστα δεν σχετίζονται με την άσκηση των καθηκόντων του, χωρίς να μπορέσει ο υπάλληλος να αναπτύξει τους ισχυρισμούς του διοικητικά, χωρίς να προηγηθεί η οποιαδήποτε ακρόαση του από την Διοίκηση, του επιβάλλεται η ποινή της αυτοδίκαιης αργίας, αντίκεινται στο άρθρο 20 παρ.2 του Συντάγματος και είναι συνεπεία αυτού ανεφάρμοστες, ως αντισυνταγματικές.

Α Παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας (άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ).

Οι διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ3 του άρθρου Μόνου του νόμου 4093/2012 έχουν εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 6 του Συντάγματος, κατά το μέρος, που εισάγει και προστατεύει το τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου, στα πλαίσια της ευρύτερης λογικής της διατάξεως, που αφορά στην προσωπική ασφάλεια του ατόμου.

Εκτός όμως των ανωτέρω, το τεκμήριο της αθωότητας ρητώς και κατηγορηματικώς κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ατόμου (ΕΣΔΑ) (υπογράφηκε στις 04.11.1950 στη Ρώμη από το Συμβούλιο της Ευρώπης & κυρώθηκε με το ν.δ.53/1974, ΦΕΚ Α' 256, ΕΔΔΑ, υπόθεση Delcourt, απόφαση 17.1.70. τόμ. 1, σ.14 παρ.25) και στο άρθρο 14 παρ.2 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ΔΣΑΠΔ) (υπογράφηκε στις 16.12.1966 στη Νέα Υόρκη από τον ΟΗΕ & κυρώθηκε με τον ν.2462/1997, ΦΕΚ Α' 96), τα οποία δυνάμει του άρθρου 28 παρ.1 του Συντάγματος αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του εθνικού δικαίου και υπερισχύουν κάθε άλλης αντίθετης διάταξης νόμου του εσωτερικού δικαίου.

Η § 2 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), ορίζει ότι «παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του». Το άρθρο 14 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, προβλέπει, ότι «όλοι είναι ίσοι ενώπιον των δικαστηρίων. Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα η υπόθεση του να δικαστεί δίκαια και δημόσια από αρμόδιο, ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει συσταθεί με νόμο, το οποίο θα αποφασίζει για το βάσιμο κάθε κατηγορίας σχετικά με το ποινικό αδίκημα, η οποία έχει απαγγελθεί εναντίον του (...)».

Σε κοινοτικό επίπεδο, με το αρ.6 παρ.2 της Συνθήκης για την ΕΕ το οποίο ορίζει ότι «Η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη Δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στην Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου», καθίσταται σαφές ότι το τεκμήριο αθωότητας αποτελεί μέρος όχι

μόνο του εσωτερικού δικαίου αλλά και του κοινοτικού, με κοινό μάλιστα τρόπο κατοχύρωσης τους το άρθρο 6§2 της ΕΣΔΑ.

Κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης της Νίκαιας το 2000 διακηρύχθηκε από τα όργανα της Ένωσης ο «Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης», ο οποίος στο άρθρο 48§1 αυτού προβλέπει, ότι «Κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του» ενώ η παράγραφος 2 συνεχίζει ορίζοντας ότι «Διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης σε κάθε κατηγορούμενο». Στη συνέχεια το άρθρο 52 προβλέπει ότι το παρόν δικαίωμα έχει το ίδιο νόημα με το αντίστοιχο του άρθρου 6 §§2 και 3 της ΕΣΔΑ τονίζοντας με αυτό τον τρόπο την στενή σχέση του χάρτη με την ΕΣΔΑ.

Οι ως άνω υπερνομοθετικού χαρακτήρα διατάξεις επιβάλλουν σε όλες τις διοικητικές αρχές να αντιμετωπίζουν τον κατηγορούμενο ως αθώο, μέχρι την δικαστική διαπίστωση της ενοχής του (ενδεικτικώς Διοικητικό Εφετείο Πειραιώς 1837/2002 ΝΟΜΟΣ) και απαγορεύουν την επέλευση εις βάρος του διοικητικών συνεπειών, πριν την παύση της ισχύος του τεκμηρίου αυτού, με την έκδοση καταδικαστικής ποινικής αποφάσεως.

Η επιβολή, ωστόσο, μέτρων «τιμωρητικού» χαρακτήρα πριν την κρίση του δικαστηρίου για την ενοχή του κατηγορουμένου με την έκδοση οριστικής αποφάσεως με το σκεπτικό τυχόν, ότι προέχει η προστασία της υπηρεσίας, έρχεται σε άμεση σύγκρουση με το τεκμήριο αθωότητας, που επιβάλλει την αντιμετώπιση του κατηγορουμένου ως αθώου μέχρι την οριστική καταδίκη του. Η παραβίαση αυτή καθίσταται έτι εναργέστερη εάν αναλογιστεί κανείς τις ανυπολόγιστες υλικές και ηθικές συνέπειες, που υφίσταται ο υπάλληλος, ο οποίος στερείται ουσιαστικώς τα μέσα βιοπορισμού του ενώ παράλληλα γίνεται θύμα ηθικού στιγματισμού με την απομάκρυνση του από την υπηρεσία, χωρίς την μεσολάβηση, οποιασδήποτε κρίσεως και χωρίς να παρέχεται σε αυτόν η δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις του.

Η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης, η οποία δυστυχώς στην χώρα μας αποτελεί μια εξαιρετικά συνήθη πραγματικότητα, επιβαρύνει έτι περαιτέρω την εξαιρετικά δυσμένη θέση του υπαλλήλου, ο οποίος θα χρειαστεί να περιμένει επί σειρά ετών, μέχρι αφενός να αποδείξει την αθωότητα του και αφετέρου να απαλλαγεί από την εις βάρος του γενόμενη παραβίαση, βασικών συνταγματικών του δικαιωμάτων. Υπό την έννοια αυτή παραβιάζονται ομοίως και οι εκ του Συντάγματος απορρέουσες αρχές της προστασίας του ανθρώπου (άρθρο 2) αλλά και το δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας του ατόμου (άρθρο 5). Ουσιαστικά το τεκμήριο της αθωότητας ρητώς και κατηγορηματικώς πρέπει να ισχύει έως την τελική καταδίκη του πολίτη.

Το τεκμήριο αθωότητας

Το τεκμήριο αθωότητας είναι ένα θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα που αναγνωρίζεται από το Σύνταγμα, από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔΕΕ). Σύμφωνα μάλιστα με το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτά κατοχυρώνονται και προστατεύονται με την ΕΣΔΑ.

Ένας από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η δημιουργία ενός “χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης”, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 ΣΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό θεσπίζονται μορφές δικαστικής συνεργασίας, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη κοινών εγγυήσεων όσον αφορά τη διαδικασία απόδειξης, ώστε να αυξάνεται η εμπιστοσύνη και να βελτιώνεται η συνεργασία.

Έτσι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εγκρίνει το πρόγραμμα της Χάγης, για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην ΕΕ, έχοντας σαν βασικό στόχο τη διασφάλιση θεμελιωδών δικαιωμάτων θέτοντας κοινές δικονομικές εγγυήσεις.

Μία από αυτές τις δικονομικές εγγυήσεις είναι και το τεκμήριο αθωότητας, το οποίο θεσπίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 της ΕΣΔΑ αλλά και στο άρθρο 48 του ΧΘΔΕΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 ΕΣΔΑ «Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθώον μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του» ενώ σύμφωνα με το άρθρο 48 του ΧΘΔΕΕ «1. Κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με το νόμο. 2. Διασφαλίζεται ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης σε κάθε κατηγορούμενο».

Από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προκύπτουν κανόνες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ώστε να διασφαλίζεται το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου στην ποινική δίκη. Έτσι έχει νομολογηθεί ότι θα πρέπει ο κατηγορούμενος να αντιμετωπίζεται από τους δικαστές χωρίς προκατάληψη, να μην αντιμετωπίζεται σαν ένοχος, αν δεν αποδειχθεί χωρίς αμφιβολία η ενοχή του, το βάρος της απόδειξης πρέπει να έχει το κράτος και κάθε αμφιβολία πρέπει να ερμηνεύεται υπέρ του κατηγορουμένου, δεν πρέπει να δημεύονται περιουσιακά του στοιχεία χωρίς την τήρηση των απαραίτητων εγγυήσεων και, κυρίως, δεν πρέπει να προφυλακίζεται, παρά μόνο αν υπάρχουν σημαντικοί λόγοι. Σε περίπτωση μάλιστα προφυλάκισης πρέπει οι συνθήκες κράτησής του να είναι συμβατές με την τεκμαιρόμενη αθωότητά του.

Το τεκμήριο αθωότητας βασίζεται, κατά τη γνώμη μου σε ένα βασικότατο κανόνα της λογικής: Την αδυναμία να αποδείξει κάποιος την ανυπαρξία αξιόποινης πράξης. Πώς ν' αποδείξει κάποιος ότι δεν διέπραξε μια αξιόποινη πράξη. Για τον λόγο αυτό πρέπει να αποδεικνύεται η ύπαρξη της ενοχής και όχι της αθωότητας.

Απόφαση 24.5.2011, Κώνστας κατά Ελλάδος. Παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας από δηλώσεις πολιτειακών οργάνων ΕΔΔΑ.

Με ομόφωνη Απόφασή του το πρώτο Τμήμα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, μετά από προσφυγή του πρώην Πρύτανη του Παντείου, καθηγητή Δημήτρη Κώνστα, καταδίκασε την Ελλάδα για την παραβίαση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και συγκεκριμένα των άρθρων που προστατεύουν το τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου (άρθρο 6 παρ. 2) ως συστατικό στοιχείο της δίκαιης δίκης καθώς και το δικαίωμά του σε αποτελεσματική προσφυγή (άρθρο 13).

Προκειμένου το πειθαρχικό δίκαιο να συμβαδίζει με τις επιταγές του κράτους δικαίου, το Σύνταγμα της χώρας και τις Διεθνείς Συμβάσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Οι Υπάλληλοι που διώκονται, κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας, αν προσφύγουν στο πρώτο Τμήμα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, θα δικαιωθούν, κατά αναλογία, με την υπόθεση Κώνστα.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι εκπαιδευτικοί και οι δημόσιοι λειτουργοί υφίστανται άλλο ένα πλήγμα, αυτή τη φορά από την εφαρμογή διατάξεων του Ν. 4093/12.

Με τις ρυθμίσεις αυτές, όπως τροποποιήθηκαν με τον Ν.4111/2013, τίθενται αυτοδικαίως σε αργία οι υπάλληλοι και οι καθηγητές που απλώς παραπέμφθηκαν αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για ορισμένα πλημμελήματα, δηλαδή ακόμη και όταν η πράξη τους διαθέτει μικρή ποινική απαξία. Η ρύθμιση αυτή προσβάλλει ευθέως το τεκμήριο της αθωότητας (άρθρα 2 παρ. 1 Συντ. και 6 παρ. 2 ΕΣΔΑ), καθώς χωρίς να μεσολαβήσει δικαστική κρίση, με απόφαση του Εισαγγελέα, ενός οργάνου μονοπρόσωπου, που δεν περιβάλλεται με τις εγγυήσεις προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας τις οποίες απολαμβάνουν οι δικαστές, οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί απομακρύνονται από την θέση τους και υφίστανται ένα βαρύτατο πλήγμα στην προσωπική και υπαλληλική τους ζωή. Ακόμη, η ρύθμιση αυτή θίγει την αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Συντ.), δεδομένου ότι το δυσμενέστατο μέτρο της αυτοδίκαιης αργίας επιβάλλεται αφηρημένα και αδιακρίτως, χωρίς να σταθμίζονται οι ιδιαίτερες συνθήκες της υπόθεσης και ιδίως η ελαφρότητα της άδικης πράξης.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του αντιπρύτανη του ΑΠΘ κ. Ι. Παντή, ο οποίος απειλείται με την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, επειδή του ασκήθηκε αμετακλήτως ποινική δίωξη για απιστία στην υπηρεσία, για μια υπόθεση χωρίς τεκμήρια ενοχής.

Καλείται ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης να τροποποιήσει τον νόμο, προκειμένου το πειθαρχικό δίκαιο να συμβαδίζει με τις επιταγές του κράτους δικαίου, το Σύνταγμα της χώρας και τις Διεθνείς Συμβάσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Παρατηρήσεις ανά άρθρο:

Άρθρο 12

Πειθαρχικό Δίκαιο

1. Στην παρ. 1 περίπτωση γ' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως αντικαταστάθηκε με την περ.1 της υποπαραγράφου Ζ.3. της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, προστίθεται εδάφιο, ως εξής: «με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση γ' του επόμενου άρθρου».
2. Στην παρ. 1 περίπτωση ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως αντικαταστάθηκε με την περ.1 της υποπαραγράφου Ζ.3. της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, προστίθεται εδάφιο, ως εξής: «με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση δ' του επόμενου άρθρου».
3. Στην παρ. 1 περίπτωση γ' του άρθρου 107 του ν. 3584/2007, όπως αντικαταστάθηκε με την περ. 3 της υποπαραγράφου Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, προστίθεται εδάφιο, ως εξής: «με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση γ' του επόμενου άρθρου».
4. Στην παρ. 1 περίπτωση ε' του άρθρου 107 του ν. 3584/2007, όπως αντικαταστάθηκε με την περ. 3 της υποπαραγράφου Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, προστίθεται εδάφιο, ως εξής: «με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση δ' του επόμενου άρθρου».

Παρατήρηση. Να προστεθεί:

Α. Η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας, συμπεριφορά πρέπει να έχει σχέση με τα κακουργήματα και πλημμελήματα που ορίζει ο νόμος 4093/2012.

Β. Να προστεθεί η λέξη «σοβαρή» αναξιοπρεπής ή σοβαρά ανάρμοστη ή σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός υπηρεσίας ή «ιδιαίτερα σοβαρή» εκτός υπηρεσίας», γιατί γίνεται κατάχρηση του όρου «ανάρμοστη συμπεριφορά»!

Γ. Ας εισαχθεί ο όρος της «μηνιαίας αυτοδίκαιης αργίας» από την υπηρεσία, για το αδίκημα της ανάρμοστης συμπεριφοράς, για πλημμελήματα, ώσπου να ηρεμίσει η κατάσταση μέσα στην υπηρεσία, η οποία θα επιβάλλεται από τον αρμόδιο Περιφερειάρχη.

Δ. Η θέση σε αυτοδίκαιη αργία επιβάλλεται μόνο για κακουργήματα... και το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο γνωμοδοτεί για τον χρόνο της διάρκειας της θέσεως σε αυτοδίκαιη αργία.

Ε. Η «δυννητική αργία» έως τριών μηνών επιβάλλεται η αργία για πολύ σοβαρά πλημμελήματα

ΣΤ. Η «δυννητική μηνιαία αυτοδίκαιη αργία» επιβάλλεται για απλά πλημμελήματα και πταίσματα.

Ζ. Με «δυννητική αργία», δηλαδή θα είναι στην κρίση του πειθαρχικού συμβουλίου και δεν θα επιβάλλεται αυτοδίκαια, θα τιμωρούνται τα παραπτώματα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός υπηρεσίας εκτός των ιδιαίτερα σοβαρά παραπτώματα - κακουργήματα εκτός υπηρεσίας.

Η. Η παραπομπή στο Πειθαρχικό για τα παραπτώματα «της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός υπηρεσίας εκτός των ιδιαίτερα σοβαρά παραπτώματα εκτός υπηρεσίας, δεν σημαίνει και την αυτοδίκαιη θέση σε αργία, όπως συμβαίνει, αλλά α) για τα κακουργήματα, να υπάρχει η θέση σε αυτοδίκαιη αργία με απόφαση του πειθαρχικού για τον χρόνο της διάρκειάς της, β) για τα σοβαρά πλημμελήματα θα υπάρχει η «δυννητική αργία λίγων μηνών», ενώ γ) στα απλά πλημμελήματα και πταίσματα θα υπάρχει η «μηνιαία αυτοδίκαιη αργία».

Θ. Η αυτοδίκαιη θέση σε αργία και η δυννητική θέση σε αργία, με αίτηση του υπαλλήλου, δύνανται να ανασταλούν με απόφαση του αρμόδιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, αφού συνεκτιμηθούν οι λόγοι, οι αποδείξεις και τα οικονομικά προβλήματα του αιτούντος την αναστολή και το συμφέρον της υπηρεσίας...

Ι. Σε έκτακτες περιπτώσεις, δύναται να ανασταλεί για λίγες μέρες, η άσκηση των καθηκόντων ή να τεθεί σε ολιγοήμερη δυννητική αργία υπάλληλος, με έγγραφη επείγουσα απόφαση του Προϊσταμένου ή Περιφερειακού Διευθυντή.

ΙΑ. Η υπηρεσία δεν είναι χώρος προσωπικών αντιπαραθέσεων και οι Διευθυντές και οι υπάλληλοι οφείλουν να αλληλο-συνεργάζονται.

Άρθρο 13

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως ισχύει,

όπως αντικαταστάθηκε με την περ.2 της υποπαραγράφου Ζ.3. της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, μετά την περίπτωση β', προστίθενται εδάφια, ως εξής:
γ) έχει ασκηθεί αμετάκλητη ποινική δίωξη ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για τα αδικήματα της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία και της απιστίας περί την υπηρεσία, τα οποία φέρεται να έχει τελέσει ως υπηρεσιακό ή αιρετό μέλος υπηρεσιακών συμβουλίων και συλλογικών οργάνων εν γένει,

δ) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για το πειθαρχικό παράπτωμα της παράβασης καθήκοντος κατά τον ποινικό κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, το οποίο φέρεται να έχει τελέσει ως υπηρεσιακό ή αιρετό μέλος υπηρεσιακών συμβουλίων και συλλογικών οργάνων εν γένει, ή για το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας.

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 108 του ν. 3584/2007, όπως αντικαταστάθηκε με την περ. 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, μετά την περίπτωση β', προστίθενται εδάφια, ως εξής:

γ) έχει ασκηθεί αμετάκλητη ποινική δίωξη ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για τα αδικήματα της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία και της απιστίας περί την υπηρεσία, τα οποία φέρεται να έχει τελέσει ως υπηρεσιακό ή αιρετό μέλος υπηρεσιακών συμβουλίων και συλλογικών οργάνων εν γένει,

δ) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για το πειθαρχικό παράπτωμα της παράβασης καθήκοντος κατά τον ποινικό κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους, το οποίο φέρεται να έχει τελέσει ως υπηρεσιακό ή αιρετό μέλος υπηρεσιακών συμβουλίων και συλλογικών οργάνων εν γένει, ή για το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας.

Παρατήρηση. Εδώ να προστεθεί:

Α. Να προστεθεί η λέξη «σοβαρά αναξιοπρεπούς ή σοβαρά ανάρμοστης ή σοβαρά ανάξιας» για υπάλληλο συμπεριφοράς εντός της υπηρεσίας και ιδιαίτερα σοβαρά αναξιοπρεπούς ή ιδιαίτερα σοβαρά ανάρμοστης ή ιδιαίτερα σοβαρά ανάξιας» για υπάλληλο συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας (κακουργηματικού περιεχομένου).

Β. Δεν γίνεται ΕΔΕ για αδικήματα πέραν των δύο ετών. Υπάλληλοι που αναδεικνύουν, και καταγγέλλουν πράξεις διαφθοράς προστατεύονται από την υπηρεσία και αμείβονται ανάλογα με την προσφορά τους.

Γ. Καταχρηστικές ενέργειες των ενεργούντων την ΕΔΕ, παράβαση καθηκόντων των ενεργούντων την ΕΔΕ, αυταπόδεικτα εξόφθαλμη μεροληψία, τιμωρούνται πειθαρχικά και ποινικά.

Δ. Αρμόδιος Υπουργός, μπορεί – ανά πάσα στιγμή - να αναστείλει την αυτοδίκαιη αργία, ή την δυνητική αργία, αφού συνεκτιμήσει τα στοιχεία του φακέλου και το συμφέρον της υπηρεσίας.

Άρθρο 14

Αναστολή της αργίας

1. Η παρ. 3 του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως αντικαταστάθηκε με την περ. 3 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012 λήγει μετά τη φράση «αντίστοιχης διαπιστωτικής πράξης», και προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Εφόσον έχει επιβληθεί αυτοδίκαιη αργία στις περιπτώσεις β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 1, η οποία δεν έχει αρθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, και δεν έχει επιβληθεί στον υπάλληλο πειθαρχική ποινή οριστικής παύσης, το πειθαρχικό συμβούλιο στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση γνωμοδοτεί μετά την πάροδο ενός έτους από τη θέση του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία και κάθε επόμενο έτος σχετικά με την τυχόν συνδρομή λόγων που καθιστούν μη αναγκαία τη συνέχιση της. Το όργανο που είναι αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου, εφόσον κρίνει μετά την ανωτέρω γνωμοδότηση του πειθαρχικού συμβουλίου ή μετά από γνωμοδότηση του ίδιου συμβουλίου που μπορεί να ζητηθεί οποτεδήποτε, ότι με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης και το συμφέρον της

υπηρεσίας, δεν είναι αναγκαία η συνέχιση της αργίας, συνεκτιμώντας την τυχόν συνδρομή στο πρόσωπο του αιτούντος υπαλλήλου σοβαρών οικονομικών, κοινωνικών ή οικογενειακών λόγων, μπορεί να διατάσσει την αναστολή της και την επάνοδο του

υπαλλήλου στα καθήκοντα του ή τη μετακίνηση του σύμφωνα με το άρθρο 66. Την αναστολή της αργίας, μπορεί να ζητήσει οποτεδήποτε και ο υπάλληλος με αίτησή του προς το αρμόδιο για το διορισμό όργανο, το οποίο αποφασίζει μετά την τήρηση της ως άνω διαδικασίας και εφόσον συντρέχουν οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις και εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος υπαλλήλου σοβαροί οικονομικοί, κοινωνικοί ή οικογενειακοί λόγοι. Το πειθαρχικό συμβούλιο, γνωμοδοτεί το αργότερο σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την περιέλευση σε αυτό του σχετικού αιτήματος. Σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της ως άνω προθεσμίας, ο υπάλληλος παραμένει σε αργία.

Η αναστολή της αργίας μπορεί να διατάσσεται και για ορισμένο χρόνο και να ανακαλείται οποτεδήποτε, εφόσον επιβάλλεται από το συμφέρον της υπηρεσίας και ιδίως σε περίπτωση υποτροπής, που οφείλεται στην τέλεση οποιουδήποτε νέου παραπτώματος από τον υπάλληλο».

2. Η παρ. 4 του άρθρου 107 του ν. 3584/2007, όπως αντικαταστάθηκε με την περ. 3 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου Ν.4093/2012, λήγει μετά τη φράση «αντίστοιχης διαπιστωτικής πράξης», και προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

« 4. Εφόσον έχει επιβληθεί αυτοδίκαιη αργία στις περιπτώσεις β', γ', δ' και ε' της 11 παραγράφου 1, η οποία δεν έχει αρθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, και δεν έχει επιβληθεί στον υπάλληλο πειθαρχική ποινή οριστικής παύσης, το πειθαρχικό συμβούλιο στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση γνωμοδοτεί μετά την πάροδο ενός έτους από τη θέση του υπαλλήλου σε αυτοδίκαιη αργία και κάθε επόμενο έτος σχετικά με την τυχόν συνδρομή λόγων που καθιστούν μη αναγκαία τη συνέχιση της. Το όργανο που είναι αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου, εφόσον κρίνει μετά την ανωτέρω γνωμοδότηση του πειθαρχικού συμβουλίου ή μετά από γνωμοδότηση του ίδιου συμβουλίου που μπορεί να ζητηθεί οποτεδήποτε, ότι με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης και το συμφέρον της υπηρεσίας, δεν είναι αναγκαία η συνέχιση της αργίας, συνεκτιμώντας την τυχόν συνδρομή στο πρόσωπο του αιτούντος υπαλλήλου σοβαρών οικονομικών, κοινωνικών ή οικογενειακών λόγων, μπορεί να διατάσσει την αναστολή της και την επάνοδο του υπαλλήλου στα καθήκοντα του ή τη μετακίνηση του σύμφωνα με το άρθρο 66. Την αναστολή της αργίας, μπορεί να ζητήσει οποτεδήποτε και ο υπάλληλος με αίτησή του προς το αρμόδιο για το διορισμό όργανο, το οποίο αποφασίζει μετά την τήρηση της ως άνω διαδικασίας και εφόσον συντρέχουν οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις και εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος υπαλλήλου σοβαροί οικονομικοί, κοινωνικοί ή οικογενειακοί λόγοι. Το πειθαρχικό συμβούλιο, γνωμοδοτεί το αργότερο σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την περιέλευση σε αυτό του σχετικού αιτήματος. Σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της ως άνω προθεσμίας, ο υπάλληλος παραμένει σε αργία.

Η αναστολή της αργίας μπορεί να διατάσσεται και για ορισμένο χρόνο και να ανακαλείται οποτεδήποτε, εφόσον επιβάλλεται από το συμφέρον της υπηρεσίας και ιδίως σε περίπτωση υποτροπής, που οφείλεται στην τέλεση οποιουδήποτε νέου παραπτώματος από τον υπάλληλο».

Παρατήρηση. Εδώ να προστεθούν:

Α. Η διευκρινιστική φράση: Η Αίτηση αναστολής της αυτοδίκαιης αργίας, από τον υπάλληλο γίνεται οποτεδήποτε και το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο, πρέπει να συνεδριάσει εντός 30 ημερών από την κατάθεση της αίτησης (και όχι μετά ένα χρόνο, όπως εσφαλμένα πολλοί διαβάζουν το κείμενο του νόμου). Σε περίπτωση απόρριψης ο υπάλληλος μπορεί ανά μήνα να κάνει νέα αίτηση αναστολής της αυτοδίκαιης αργίας ή της δυνητικής αργίας.

Β. Μετά από 6 μήνες και αφού δεν επιβληθεί καμιά πειθαρχική ποινή στον υπάλληλο, δικαιούται να επιστρέψει στην υπηρεσία του, εφόσον οι κατηγορίες δεν είναι κακουργηματικού περιεχομένου ή υπεξαίρεσης χρημάτων, ή παιδεραστία, ή βιασμού, ή απιστία στην υπηρεσία.

Γ. Αίτηση αναστολής της δυνητικής αργίας από τον υπάλληλο, γίνεται οποτεδήποτε και το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο, πρέπει να συνεδριάσει εντός 30 ημερών από την κατάθεση της αίτησης (και όχι μετά ένα χρόνο, όπως εσφαλμένα πολλοί διαβάζουν το κείμενο του νόμου). Σε περίπτωση απόρριψης της αναστολής της αυτοδίκαιης ή της δυνητικής αργίας, ο υπάλληλος μπορεί ανά μήνα να κάνει νέα αίτηση αναστολής της αυτοδίκαιης αργίας, (με πρόσθετα δικαιολογητικά και λόγους). Υπάλληλοι που αναδεικνύουν, και καταγγέλλουν πράξεις διαφθοράς προστατεύονται από την υπηρεσία και αμείβονται ανάλογα με την προσφορά τους.

Γ. Αρμόδιος Υπουργός ή το όργανο που είναι υπεύθυνο για τον διορισμό ου υπαλλήλου, μπορεί να αναστείλει την αυτοδίκαιη αργία, ή την δυνητική αργία ανά πάσα στιγμή, ακόμα και χωρίς την γνωμοδότηση του Πειθαρχικού Συμβουλίου, αφού συνεκτιμήσει τα στοιχεία του φακέλου, το ότι ο υπάλληλος έχει προσφύγει στα διοικητική δικαστήρια, τα οικονομική του υπαλλήλου και το συμφέρον της υπηρεσίας.

Δ. Δύναται ο υπάλληλος να επιδιώξει την αναστολή της αυτοδίκαιης αργίας ή της δυνητικής αργίας, ανεξάρτητα από την ποινική έκβαση της εναντίον του μήνυσης ή έγκλησης ή με προσφυγή στο Διοικητικό Εφετείο, ή με αίτηση στον Αρμόδιο Υπουργό ή στο Αρμόδιο Πειθαρχικό όργανο...

Ε. Υπάλληλος που δικαιώθηκε τελεσίδικα, δικαιούται αναδρομικά όλες τις αποδοχές του τα μισθολογικά του κλιμάκια επανέρχεται στην οργανική του θέση αν επιθυμεί και αποκαθίσταται διοικητικά και ηθικά.

Άρθρο 15

1. Τα δυο πρώτα εδάφια της παραγράφου 7 του άρθρου 141 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικός Κώδικας, ν.3528/2007), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο δεύτερο του Ν.4057/2012, αντικαθίστανται ως εξής:

«7. Η ένσταση κατά των αποφάσεων των πειθαρχικώς προϊσταμένων κατατίθεται, με ποινή απαραδέκτου, στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο, συντασσομένης εκθέσεως. Η ένσταση κατά αποφάσεων του πειθαρχικού συμβουλίου που έκρινε σε πρώτο βαθμό κατατίθεται, με ποινή απαραδέκτου, σε αυτό, συντασσομένης εκθέσεως, το οποίο τη διαβιβάζει αμελλητί στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με τον πλήρη φάκελο της πειθαρχικής υπόθεσης».

2. Τα δυο πρώτα εδάφια της παραγράφου 7 του άρθρου 145 του ν. 3584/2007 αντικαθίστανται ως εξής:

«7. Η ένσταση κατά των αποφάσεων των πειθαρχικώς προϊσταμένων κατατίθεται, με ποινή απαραδέκτου, στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο, συντασσομένης εκθέσεως. Η ένσταση κατά αποφάσεων του πειθαρχικού συμβουλίου που έκρινε σε πρώτο βαθμό κατατίθεται, με ποινή απαραδέκτου, σε αυτό, συντασσομένης εκθέσεως, το οποίο τη διαβιβάζει αμελλητί στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο με τον πλήρη φάκελο της πειθαρχικής υπόθεσης».

Παρατήρηση. Εδώ να προστεθεί η φράση:

Α. Κατά την συνεδρίαση των Πειθαρχικών Συμβουλίων δύνανται να παρίστανται ως παρατηρητές δύο αιρετοί, εκπρόσωποι των δημοσίων υπαλλήλων

Β.Ο αρμόδιος Προϊστάμενος που λαμβάνει πόρισμα ΕΔΕ, που οδηγεί τον υπάλληλο σε αυτοδίκαιη αργία, ιδιαίτερα για την ανάρμοστη συμπεριφορά εντός και εντός υπηρεσίας, δύναται να αναπέμψει την ΕΔΕ σε άλλον για «συμπληρωματική διενέργεια ΕΔΕ», όταν η πρόταση ή το πόρισμα της ΕΔΕ είναι εξόφθαλμα αβάσιμο, ή έγιναν σοβαρές παρατυπίες στην διενέργεια της ΕΔΕ.

Γ. Η λεγόμενη ανάρμοστη συμπεριφορά δημοσίου υπαλλήλου, αν δεν είναι κακουργηματικής υφής, είναι δυνητικής μορφής αργία και πρέπει να επιβάλλεται με φειδώ και πλήρως αιτιολογημένη. Ειδικά η λεγόμενη ανάρμοστη συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας αν δεν είναι κακουργηματικής υφής, δεν ενδιαφέρει άμεσα την υπηρεσία.

Δ. Η υπηρεσία οφείλει να προστατεύει τον υπάλληλο και τα προσωπικά του δεδομένα και δεν μπορεί να έμμεσα στην προσωπική, κοινωνική συνδικαλιστική ζωή του υπαλλήλου.

Ε. Απαγορεύεται η παράνομη παρακολούθηση και η καταγραφή της προσωπικής, επαγγελματικής, κοινωνικής ζωής του υπαλλήλου και ιδιαίτερα της ζωής του και των δραστηριοτήτων του εκτός υπηρεσίας, από τους ανωτέρους του και κάτι τέτοιο τιμωρείται ως κατάχρηση εξουσίας

ΣΤ. Διωκόμενοι υπάλληλοι, παρά το ότι διώκονται πειθαρχικά, αν έχουν ήδη υποστεί βλάβη υγείας και δικαιούνται συνταξιοδότησης, μπορούν να καταθέσουν αίτηση για μερική ή ολική συνταξιοδότηση ανάλογα τις συνθήκες

Άρθρο 16

Σύσταση, συγκρότηση και λειτουργία Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 146 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικός Κώδικας, ν.3528/2007), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο λειτουργεί σε δύο τμήματα, καθένα από τα οποία αποτελείται από:»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 146 Β του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικός Κώδικας, ν.3528/2007), που προστέθηκε με το άρθρο δεύτερο του Ν.4057/2012, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα πειθαρχικά συμβούλια είναι τριμελή και αποτελούνται από:».

3. Η περίπτωση α) της παραγράφου 2 του άρθρου 146Β του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικός Κώδικας, ν. 3528/2007, ΦΕΚ 26/) όπως προστέθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012 (ΦΕΚ 54/) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Τον Πρόεδρο, ο οποίος είναι πάρεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή εφέτης ή πρόεδρος πρωτοδικών ή πρωτοδίκης των διοικητικών ή των πολιτικών δικαστηρίων ή εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας εφετών ή εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας πρωτοδικών με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι υποδεικνύονται από τον πρόεδρο του οικείου δικαστηρίου ή από τον προϊστάμενο της οικείας εισαγγελίας.»

4. Η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου πέμπτου του ν. 4057/2012 (ΦΕΚ 54/) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) δύο (2) Νομικούς Συμβούλους του Κράτους με τους αναπληρωτές τους, επιπλέον των προβλεπόμενων στο άρθρο 146 του παρόντος»

5. Στο άρθρο πέμπτο του Ν.4057/2012 προστίθεται παράγραφος 6 ως ακολούθως:

«6. Τα τακτικά μέλη της περιπτώσεως β' της παραγράφου 3 είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Η θητεία τους σε αυτό θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας τους στις οργανικές τους θέσεις και στο βαθμό τον οποίο κατέχουν, για όλες τις συνέπειες. Τα ανωτέρω μέλη μπορούν να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της Ολομέλειας, των Τμημάτων και των λοιπών συλλογικών οργάνων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους».

6. Πρόεδροι των πειθαρχικών συμβουλίων που κατά τη διάρκεια της θητείας τους προάγονται σε βαθμό ανώτερο από αυτόν τον οποίο κατείχαν κατά τον ορισμό τους στο πειθαρχικό συμβούλιο διατηρούν την ιδιότητα του προέδρου του πειθαρχικού συμβουλίου. Οι μέχρι την ισχύ του παρόντος πρόεδροι των πειθαρχικών συμβουλίων που τυχόν προήχθησαν σε βαθμό ανώτερο από αυτόν τον οποίο κατείχαν κατά τον ορισμό τους στο πειθαρχικό συμβούλιο μετείχαν νομίμως στη σύνθεση του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου.

Παρατήρηση. Εδώ πρέπει να προστεθεί η φράση:

Α. Κατά την συνεδρίαση των Πειθαρχικών Συμβουλίων δύνανται να παρίστανται, ως παρατηρητές δύο αιρετοί, εκπρόσωποι των δημοσίων υπαλλήλων

Β.Ο αρμόδιος Υπουργός δεν υπογράφει «αμελλητί την αυτοδίκαιη αργία», αλλά κατόπιν αιτιολογημένης εκθέσεως και μπορεί να αναπέμψει το αίτημα για « πράξη θέσεως σε αυτοδίκαιη αργία, δύναται να αναπέμψει τον φάκελο της ΕΔΕ σε άλλον προϊστάμενο, για «συμπληρωματική διενέργεια ΕΔΕ», όταν η πρόταση ή το πόρισμα της ΕΔΕ για αυτοδίκαιη αργία είναι εξόφθαλμα αβάσιμο, ή είναι προϊόν εκδικήσεως, ή έγιναν σοβαρές παρατυπίες στην διενέργεια της ΕΔΕ, ή για το συμφέρον της υπηρεσίας και να αναπέμψει ή να ακυρώσει την ΕΔΕ.

Γ. Ο χρόνος της αυτοδίκαιης αργίας και της δυνητικής ή ολιγοήμερης αργίας, είναι χρόνος, που λογίζεται ως συντάξιμος. Κατά την διάρκεια της αυτοδίκαιης αργίας, ο υπάλληλος δεν χάνει την οργανική του θέση, διότι η αυτοδίκαιη αργία δεν είναι ποινή αλλά «κατάσταση». Οποιαδήποτε υπηρεσιακή κατάσταση «παγώνει» και συνεχίζεται ως ετεροχρονισμένη με την επιστροφή στην υπηρεσία. Αυτό θα βοηθήσει τα περιπτώσεις υπαλλήλων που σκόπιμα «διώκονται» την στιγμή που επίκειται κρίση τους για ορισμένη θέση π.χ. Διευθυντή, Σχολικού Συμβούλου, Προϊστάμενου κλπ..

Δ. Υπάλληλοι σε θέση αυτοδίκαιης αργίας, ή δυνητικής αργίας, οι οποίοι δεν κατηγορούνται για κακουργηματικές πράξεις και δεν έχουν ακόμα πειθαρχική ποινή έως τις 30-9-2013, επιστρέφουν αυτόματα στην υπηρεσία τους με την δημοσίευση του νόμου αυτού.

Ανάλυση Παρατηρήσεις

Γίνεται κατάχρηση του όρου «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας» και πολλοί υπάλληλοι τέθηκαν σε αυτοδίκαιη αργία, για ανυπόστατα αδικήματα! Πρέπει να οριστεί τι σημαίνει αναξιοπρεπής και ανάρμοστη συμπεριφορά, γιατί ο κάθε διενεργών την ΕΔΕ, ερμηνεύει τους όρους αυτούς κατά το δοκούν!

Καταργείται η Συνταγματική αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας! Ο ένας αρχίζει σκόπιμα να καταγγέλλει τον άλλον, για άσχετα θέματα, με σκοπό την εκδίκηση του άλλου! Οι υπηρεσίες διαλύονται, το κλίμα συνεργασίας εξανεμίζεται και ο καθένας σκέπτεται, πώς θα «βάλει τρικλοποδιά στον άλλον»! Επικρατεί ένα κλίμα αλληλοσπαραγμού, το οίο είναι εναντίον της Εθνικής Οικονομίας και της Δημόσιας λειτουργίας του Κράτους..

Προσοχή: Από τώρα και μετά οι μισοί Δημόσιοι Υπάλληλοι θα κάνουν μηνύσεις και αναφορές στους άλλους μισούς και δεν θα υπάρχει πλέον υπάλληλος! Επίσης οι μηνύσεις θα στραφούν και κατά Υπουργών και Υπηρεσιακών Συμβουλίων και δεν θα υπάρχει ούτε υπηρεσιακό Συμβούλιο. Οι μηνύσεις θα στραφούν και κατά Διευθυντών και δεν θα υπάρχει ούτε Διευθυντής! Τέλος τα σχολεία, για παράδειγμα, θα μεταβληθούν σε ένα απέραντο «ψευδο-δικαστήριο», όπου ο κάθε γονιός, μαθητής, καθηγητής θα καταγγέλλει για ο,τιδήποτε, οποιονδήποτε και θα τιναχτεί το εκπαιδευτικό σύστημα και η διοίκηση στον αέρα!

Θέμα:2 Μια κακόβουλη ή σκόπιμη καταγγελία ή μήνυση είναι αρκετή, για να επιβληθεί το ιδιαίτερα εξοντωτικό μέτρο της αυτοδίκαιης Αργίας. Πρέπει να μπουν όρια σε αυτό. Πολλοί Διευθυντές «στήνουν» αδικήματα, για να διώξουν τους υπαλλήλους, που δεν επιθυμούν ειδικά πριν την προαγωγή τους εξουδετερώνοντας έτσι, τον πιθανό «αντίπαλο». Δηλ. Προϊστάμενος που αντιλαμβάνεται ότι κάποιος υπάλληλος θα θέσει υποψηφιότητα για την ίδια θέση με αυτόν, τον «υποσκάπτει από πριν», με ΕΔΕ κλπ.. για να εξυπηρετήσει το «προσωπικό του συμφέρον, εκμεταλλευόμενος την δήθεν νομοθεσία!. Η μαζική διάθεση υπαλλήλων σε αυτοδίκαιη αργία, στο τέλος θα βλάψει και οικονομικά και διοικητικά το ίδιο το κράτος, αφού όταν δικαιωθούν θα πάρουν τα χρήματα πίσω!

Σημείωση: Το θέμα μπορούν να το δουν «πονηρά κάποιοι», όπως π.χ. διορίζεται μια καθηγήτρια στην Κάσο και δεν θέλει να πάει, τότε ένας «δικός της» της κάνει αναφορά και μήνυση, για ένα άσχετο θέμα. Στην συνέχεια η Καθηγήτρια βγαίνει σε αργία (και κάθεται στην Αθήνα). Στο τέλος μετά από ένα χρόνο η

«δικός της» αποσύρει την μήνυση, η Καθηγήτρια παίρνει πίσω τα χρήματα, που στερήθηκε και τα μόρια μετάθεσης και έρχεται Αθήνα... εις υγείαν του Νόμου Μανιτάκη!

Θέμα:3. Κατασκευάζονται «επίορκοι» ενώ οι πραγματικοί επίορκοι ή οι υπάλληλοι με «πλαστά πτυχία και προσόντα», οι «καταχραστές δημοσίου χρήματος», μένουν στο «απυρόβλητο», δια της «αρχαιοθέτησης της υπόθεσης»!. Ας γίνει αμέσως έλεγχος των πτυχίων και τυπικών προσόντων αρχίζοντας από του Πανεπιστημιακούς (όπου βοά η κοινωνία για πλαστά πτυχία και πλασματικές εικονικές προϋπηρεσίες και λοιπά δήθεν προσόντα)!

Παραδείγματα παράλογης εφαρμογής του νόμου. Καθημερινά νέα απίστευτα επεισόδια διώξεων για το «τίποτα» έρχονται να συμπληρώσουν το παζλ και όσα παραθέτουμε παρακάτω είναι μόνο κάποιες περιπτώσεις και δεν αφορούν σε καμιά περίπτωση το όργιο των απειλών διώξεων και αργιών που έχουν ξεδιπλωθεί στο σύνολο του δημόσιου τομέα.

Ο εκπαιδευτικός Δημήτρης Αχείμαστος από το Λύκειο Πελοπίου Ηλείας τέθηκε σε «αυτοδίκαιη αργία» επειδή μηνύθηκε από κάποιον με τον οποίο είχε οικονομικές διαφορές. Ο μηνυτής κοινοποίησε την μήνυσή του και το σχετικό κατηγορητήριο στο ΠΥΣΔΕ Ν. Ηλείας και η Περιφερειακή Διεύθυνση όπως και η Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του νομού κοινοποίησαν στον εκπαιδευτικό την υπαγωγή του στις διατάξεις του νόμου 4043/12 «περί διαθεσιμότητας, αργίας ένεκα ανάρμοστης συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας»!

Ο δάσκαλος σε Ειδικό σχολείο της Λάρισας Στέφανος Γκουλιώνης παραπέμφθηκε στο πειθαρχικό συμβούλιο με την κατηγορία της αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας, με κίνδυνο την άμεση απόλυσή του. Συγκεκριμένα η υπόθεσή του αφορά συμμετοχή του σε διαμαρτυρία ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική όπου και συνελήφθη. Αποτελεί στην ουσία πολιτική δίωξη και απαγόρευση κάθε διαμαρτυρίας.

Παράλληλα ο Δντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ευρυτανίας έχει ασκήσει πειθαρχικές διώξεις εναντίον του Προέδρου, της Γ. Γραμματέως και των μελών του ΔΣ της ΕΛΜΕ, εξαιτίας της συνδικαλιστικής τους δράσης με στόχο τη φίμωση της ελευθερίας της έκφρασης και της άσκησης κριτικής στις πράξεις της διοίκησης, καθώς και την παρακώληση της συνδικαλιστικής δράσης.

Η καθηγήτρια Σοφία Ποταμιάνου, αιρετή στο ΠΥΣΔΕ Κεφαλλονιάς – Ιθάκης αντιμετωπίζει την κατηγορία της επιορκίας επειδή στις τελευταίες κρίσεις διευθυντών αρνήθηκε να συμμετάσχει στην αξιολόγηση και να βάλει βαθμό στη συνέντευξη των υποψήφιων υλοποιώντας την απόφαση που είχε πάρει η ΕΛΜΕ Κεφαλλονιάς – Ιθάκης. Το γεγονός έχει προκαλέσει όπως είναι φυσικό την αντίδραση των εκπαιδευτικών. Η ΑΔΕΔΥ, η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ, δεκάδες ΕΛΜΕ και Σύλλογοι Δασκάλων και Νηπιαγωγών εκφράζουν τη συμπαραστασή τους στους συναδέλφους τους και ζητούν να σταματήσουν οι αυθαίρετες και στοχευμένες διώξεις και να καταργηθεί ο νόμος που θυμίζει άλλες δικτατορικές εποχές.

Καθηγητής είναι σε αυτοδίκαιη αργία, στην Αθήνα, γιατί πιθανολογείται ότι αποκάλυψε κύκλωμα παράνομων – πλαστών πτυχίων καθηγητών «υπεράνω υποψίας» (Συμβούλων Υπουργών) και πιθανολογείται ότι αποκάλυψε διαφθορά σε ευρωπαϊκά προγράμματα 85 εκατομμύρια ευρώ και έτσι του έκλεισαν το στόμα να μην τολμήσει να μιλήσει και αν μιλήσει να φαίνεται «δήθεν αναξιόπιστος»! Φανταστείτε να είχαν αποδείξεις ότι τους αποκάλυψε, θα τον είχαν ήδη δολοφονήσει, όπως τον απειλούν ανώνυμα!

Καθηγητής διώκεται με αυτοδίκαιη αργία, γιατί δήθεν, «έπινε γάλα Μίλκο» στο διάλειμμα, ενώ οι υπόλοιποι, που τον κατήγγειλαν σε παιδαγωγική συνεδρίαση έπιναν κρασί! Καθηγητής διώκεται, γιατί η Διευθύντρια του ΠΠΣΠΑ, (Σκουφά 43), που σκόπιμα τον κατήγγειλε δεν είχε τα ανάλογα νόμιμα προσόντα

για την θέση αυτή, ούτε το πτυχίο της στον φάκελο αξιολόγησης και αντί να διωχτεί η Διευθύντρια του ΠΠΣΠΑ, για πλαστογραφία διώχτηκε ο καθηγητής!

Καθηγητής κατά την διάρκεια ΕΔΕ, ρωτήθηκε, αν στο πορτοφόλι του, έχει κομματική ταυτότητα ΠΑΣΟΚ και αυτό ήταν δήθεν ανάρμοστη συμπεριφορά! Ο ενεργών την ΕΔΕ κ. Λαγός ήταν και αυτός παλιά ΠΑΣΟΚ και ο Περιφερειάρχης που δήλωνε ΠΑΣΟΚ ο κ. Ι. Κουμέντος που διάταξε την ΕΔΕ ήταν τοποθετημένος από την κ. Άννα Διαμαντοπούλου! Το «ιδιώνυμο» επέστρεψε!

Υπάλληλος που κατέθεσε καταγγελίες και ήταν μάρτυρας κατά της διαφθοράς και κλοπής είναι σε αυτοδίκαιη αργία, ενώ το κύκλωμα το υπερ-κομματικό, που έκλεβε, συνεχίζει και σήμερα την εργασία του (και την κλοπή), παρά τις καταγγελίες, με την συγκάλυψη «άνωθεν»!

Το παράλογο (ή καταγγελία): Σε κείμενο - κώδικα της Ομάδας καταπολέμησης της διαφθοράς του Υπουργείου Οικονομικών, η έννοια της αναξιοπρεπούς/ανάρμοστης/ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς, ουσιαστικά εστιάζεται κυρίως, στο ότι ο υπάλληλος δεν πρέπει να συμμετέχει στον χρηματισμό - στην διαφθορά και οφείλει να την καταγγείλει.

Υπάρχει, όμως περίπτωση υπαλλήλου καθηγητή στην Αττική, ο οποίος διώκεται πειθαρχικά και είναι σε αυτοδίκαιη αργία για ανάρμοστη συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας, διότι "φέρεται ή πιθανολογείται να κατήγγειλε διαφθορά σε Ανώτατη Σχολή, παράνομα πτυχία και πλασματικές προϋπηρεσίες και διαφθορά" στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και αντί να διωχτούν ή να ερευνηθούν ή να ελεγχτούν πειθαρχικά, οι έχοντες τα πλαστά πτυχία και οι διεφθαρμένοι σύμβουλοι υπουργών - οι οποίοι καλύπτονται "άνωθεν" διώκεται, ο πιθανά - αν και δεν έχουν στοιχεία εναντίον του αλλά τον υποψιάζονται- ο καταγγέλλων την διαφθορά Δημόσιος Υπάλληλος, για να του κλείσουν το στόμα, σύμφωνα με το ανήκουστο "δεν έπρεπε να τα καταγγείλει"! Ποιος Υπουργός ή υπεύθυνος, θα επιληφθεί της υπόθεσης φίμωσης της καταγγελίας κατά της διαφθοράς;

Ορισμός αναξιοπρεπούς/ανάρμοστης/ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς.

(συμφωνα με τομ κώδικα ηθικήςκαι δεοντολογίας του Υπουργείου Οικονομικών και την Ομάδα Καταπολέμησης Διαφθοράς)

Οποιαδήποτε συμπεριφορά, η οποία εκδηλώνεται με πράξη ή παράλειψη, που αποκλίνει από την αναμενόμενη, έρχεται σε αντίθεση με την κουλτούρα δεοντολογίας και την κείμενη νομοθεσία, έστω και αν αυτή δεν είναι ποινικά ή πειθαρχικά κολάσιμη θεωρείται, ότι αντιβαίνει στον παρόντα Κώδικα. Επειδή πάντα υπάρχει το ενδεχόμενο να προκύψουν καταστάσεις στο χώρο εργασίας, οι οποίες ίσως να προκαλούν αμηχανία ή ίσως να μην είναι ξεκάθαρος ο σωστός τρόπος αντιμετώπισής τους, παρατίθεται η παρακάτω διαγραμματική απεικόνιση, με την οποία αναδεικνύονται περιπτώσεις για τις οποίες εκτέμπεται σήμα κινδύνου και απαιτείται δράση της υπηρεσίας.

Το «ιδιώνυμο». Ο όρος αναφέρεται στο «ιδιώνυμο» (ειδικό) αδίκημα όπως περιγράφεται σε νόμο που ψηφίστηκε το 1929 (Ν. 4229). Επρόκειτο για νόμο "Περί μέτρων προστασίας του κοινωνικού καθεστώτος και προστασίας των ελευθεριών των πολιτών". Ο στόχος του ήταν η ποινικοποίηση των "ανατρεπτικών" ιδεών, ιδιαίτερα η δίωξη κομμουνιστών, αναρχικών και η καταστολή των συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων όλων των δημοκρατικών. Η χρήση αυτού έγινε και κατά παντός ατόμου, που δεν συνεργαζόταν με το τότε «καθεστώς». Τότε αναπτύχθηκαν και οι «καταδότες» και άλλοι «συνεργαζόμενοι». Η κυβέρνηση Ι. Μεταξά δια του Α.Ν. 117/1936, επικεντρώθηκε μόνο στην εντατικοποίηση του ελέγχου των πολιτικών φρονημάτων, ειδικότερα στη στρατολόγηση, θεσπίζοντας γενικότερα τις περίφημες «δηλώσεις μετανόιας». Τελικά ο Α.Ν. 509/1947 καταργήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου του 1974 από την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, όπου και νομιμοποιήθηκε το ΚΚΕ. Το ιδιώνυμο καταργήθηκε ως αντισυνταγματικό το 1974.

Το «ολοκάυτωμα» για τους Δημοκρατικούς Δημοσίους Υπαλλήλους! Ο νόμος 4093/2012, στα χέρια μια ακραίας Κυβέρνησης θα είναι το «ολοκάυτωμα» για τους Δημοκρατικούς Δημοσίους Υπαλλήλους! Με τον όρο Ολοκάυτωμα περιγράφεται ο συστηματικός διωγμός και η γενοκτονία με

την υποκίνηση του κράτους διαφόρων εθνικών, θρησκευτικών, κοινωνικών, συνδικαλιστικών ή πολιτικών ομάδων.

Για να μην φτάσουμε αντισυνταγματικά «ιδιώνυμα» πρέπει να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα όπως τα εξής.

Δεν μπορεί να γίνονται χρονικά παράλληλα δύο ή περισσότερες ΕΔΕ για τον ίδιο υπάλληλο. Απαγορεύεται η «στοχοποίηση» υπαλλήλου και η δίωξη και η τιμωρία του για τις προσωπικές, συνδικαλιστικές και κοινωνικές του απόψεις. Διευθυντές ή Προϊστάμενοι, δεν επιτρέπεται να προσβάλλουν την προσωπικότητα του υπαλλήλου, να τον υβρίζουν, να τον διασύρουν και τιμωρούνται για παράβαση εξουσίας.

Επίσης, για να μην βγαίνουν πορίσματα εντελώς αβάσιμα, πρέπει να προστεθεί η φράση: Ο αρμόδιος Προϊστάμενος ή Πρωτοβάθμια Πειθαρχικά όργανα ή ο αρμόδιος Υπουργός, που λαμβάνει πόρισμα ΕΔΕ ή απόφαση, που οδηγεί τον υπάλληλο σε «αυτοδίκαιη αργία» ή «απόλυση», δεν υπογράφει «αμμελητί» αλλά βάσει αιτιολογημένης εκθέσεως και δύναται να αναπέμψει την ΕΔΕ σε άλλον για «συμπληρωματική διενέργεια ΕΔΕ», όταν η πρόταση ή το πόρισμα της ΕΔΕ είναι εξόφθαλμα αβάσιμο, ή ο υπάλληλος ή μάρτυρας δεν απολογήθηκε ένεκα προβλημάτων ή έγιναν σοβαρές παρατυπίες στην διενέργεια της ΕΔΕ.

Υπάλληλοι, που αναμείχθηκαν σύμφωνα με τον νόμο με τα «κοινά» δηλ. συνδικαλιστές, υποψήφιοι σύμβουλοι Δήμων, Περιφέρειας, υποψήφιοι Βουλευτές, δύνανται να έχουν ειδικά μεταχείριση, μήπως οι καταγγελίες είναι προϊόν αντεκδίκησης αντιπάλων ή φθόνου ή σκευωρίας.

Υπάλληλος που κατέθεσε καταγγελίες ή ήταν μάρτυρας κατά της διαφθοράς και κακοδιοίκησης, κλοπής, απάτης εντός ή εκτός υπηρεσίας, δικαιούται αυτομάτως «Προστασία Μάρτυρα Δημοσίου Συμφέροντος» και προστατεύεται από αντεκδικήσεις από πειθαρχικές διώξεις και αμείβεται αναλόγως της προσφοράς του. Ν. 3849/2010, (άρθρα 235 - 263B). Η όποια πειθαρχική του ποινή αναστέλλεται και ανάλογα με την προσφορά τους αμείβεται. «1. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παράγραφοι 1 και 2 και 237 παράγραφος 3 ή ο συμμετοχος στις πράξεις των άρθρων 235, 237 παράγραφοι 1 και 2 και 239 έως 261 καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται από υπάλληλο, συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές υπαλλήλου ή δικαστικού λειτουργού, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι των άρθρων 99 επόμενα. Το συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσης ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των προσφερόμενων στοιχείων». Επίσης ο Νόμος 4022/2011, (ΦΕΚ Α' 219/03-10-2011) Εκδίκηση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις,, προστατεύει τον πολίτη από τις καταγγελίες κατά τη διαφθοράς.

Η αυτοδίκαιη αργία δεν μπορεί να επιβάλλεται για πλημμελήματα τα οποία είναι άσχετα με την υπηρεσιακή δραστηριότητα του δημόσιου υπαλλήλου. Η δυνητική αργία, μπορεί να επιβληθεί για λίγους μήνες μόνο για τα σοβαρά πλημμελήματα και δύναται να αρθεί με αίτηση του υπαλλήλου ανά πάσα στιγμή, σταθμίζοντας και το συμφέρον της υπηρεσίας. Δεν αφορούν την υπηρεσία αναφορές ή «αγωγές» που κατατίθενται κατά υπαλλήλου για την δράση του εκτός υπηρεσίας, γιατί τότε επαναφέρουμε το «ιδιώνυμο» του Μεταξά, που είναι αντισυνταγματικό... Απαγορεύεται η παράνομη παρακολούθηση των εκτός υπηρεσίας δραστηριοτήτων του υπαλλήλου

Η ανάκληση της αργίας θα πρέπει να γίνεται και με αίτηση του υπαλλήλου αμέσως, από την επίδοση, στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο, αν συντρέχουν ουσιαστικοί λόγοι «μεροληψίας ή εξόφθαλμης αδικίας, αυθαιρεσίας εναντίον του υπαλλήλου» με νόμιμη διαδικασία, αλλά και για οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους.

Να καταργηθεί η επιβολή της Αυτοδίκαιης Αργίας για τα πειθαρχικά παραπτώματα όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 1 περίπτωση ε του ν.4093/12 όπως η «ανάρμοστη αναξιοπρεπή συμπεριφορά εκτός υπηρεσίας», κλπ τα οποία δεν έχουν τελεσιδικήσει.

Υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας. Ουδείς υπάλληλος δεν διώκεται ή τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία, αν δεν αποδειχτεί ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή Ποινικού Δικαστηρίου η ενοχή του

Οι αδυναμίες του Νόμου Μανιτάκη.

Στην πρώτη του εφαρμογή ο νέος Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας και το Πειθαρχικό Δίκαιο, έφερε τα αντίθετα από τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αντί να διωχτούν οι «πράγματι επίορκοι», διώχτηκαν οι «κατασκευασμένοι επίορκοι»! Ειδικά στην παιδεία η κατάσταση «ξέφυγε» και ο κάθε Διευθυντής, μαθητής ή γονέας ή κάποιος που είχε «χρόνιες διαφορές» με εκπαιδευτικό εκβιάζει ανοικτά πλέον τον καθηγητή, για να «μην του κάνει καταγγελία», που σημαίνει «ανάρμοστη συμπεριφορά εκτός ή εντός υπηρεσίας», άρα Πειθαρχικό, άρα «αυτοδίκαιη αργία»! Μερικοί Διευθυντές ασκούν πλέον ανοικτά ψυχολογικό πόλεμο και τρομοκρατία με το φόβητρο της ΕΔΕ! Πολλά σχολεία και υπηρεσίες διαλύονται από «αλληλο-κατηγορίες», που δεν οδηγούν πουθενά!

Το παράλογο: Διευθυντές σχολείων, που διενεργούν ΕΔΕ μετατρέπονται σε Εισαγγελείς, ενώ δεν έχουν τις απαραίτητες νομικές γνώσεις, όπως προβλέπει ο νομικός κώδικας και το Διοικητικό Δίκαιο. Για παράδειγμα με το υπάρχον καθεστώς, αν ο διενεργών την ΕΔΕ σκοπίμως παρατυπήσει δεν μπορεί να τον σταματήσει κανείς, αφού «αποφανθεί», ότι ο υπάλληλος οδηγείται σε Πειθαρχικό, άρα αυτοδίκαιη αργία, άρα διαπιστωτική πράξη, χωρίς έλεγχο από κανέναν. Επομένως ο διενεργών την ΕΔΕ, μετατρέπεται σε «υπερεισαγγελέα», υπερδικαστή, και υποσκελίζει και τον Υπουργό που υπογράφει «αμελλητί» την «διαπιστωτική πράξη»!

Στο Νομοσχέδιο που κατατέθηκε στην Βουλή μπορεί να γίνουν κάποιες τροποποιήσεις, που προστατεύουν τον υπάλληλο από αυθαιρεσίες. Επίσης στην επιβολή των ποινών που προβλέπονται για έναν υπάλληλο, πρέπει οι κακουργηματικές πράξεις να τιμωρούνται, αλλά οι πλημμεληματικές πράξεις, πρέπει να μειωθεί η ποινή τους και ιδιαίτερα για την λεγόμενη ανάρμοστη συμπεριφορά εντός και ιδιαίτερα εκτός υπηρεσίας. Η ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, τίθεται μόνο όταν τιμωρηθεί ο υπάλληλος τελεσίδικα για κακουργηματικές πράξεις.

Συμπερασματικά. Με τον νόμο 4093/2012 επιβάλλεται αυτοδίκαιη αργία για οποιοδήποτε δημόσιο υπάλληλο από τη στιγμή που παραπέμπεται στο πειθαρχικό συμβούλιο και μόνο. Για πολλούς αυτό είναι κατάφωρη παραβίαση του συνταγματικά κατοχυρωμένου τεκμηρίου της αθωότητας (η υπόθεση του υπαλλήλου δεν έχει εκδικασθεί οριστικά). Αυτό στιγματίζει τον υπάλληλο και θίγει την προσωπική του αξιοπρέπεια. Αποτελεί στην ουσία προσωπική συνδικαλιστική πολιτική δίωξη και απαγόρευση κάθε διαμαρτυρίας. Δημιουργείται έτσι ένα κλίμα φόβου, από τους Διευθυντές – που πολλές φορές κάνουν μεγαλύτερα αδικήματα που συγκαλύπτονται - που δεσμεύει κάθε δημόσιο υπάλληλο, καθώς αφορά στην καθημερινότητά του και σε ζητήματα στα οποία θα μπορούσε ανθρωπίνως να εμπλακεί ο καθένας. Π.χ. να σε μηνύσει ο πολιτικός σου αντίπαλος, σε μηνύει ο/η πρώην σύζυγος, τράκαρες, αγανάκτησες από τις ύβρεις του Προϊσταμένου, από την διαφθορά, συμμετείχες σε διαδήλωση κατά των χρυσαυγιτών, κλπ..

Επιπλέον η κατηγορία της «αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς» είναι εντελώς ασαφής και αυθαίρετη και όπως είναι εύκολα κατανοητό μπορεί να τυλίξει σε «μια κόλλα χαρτί» οποιονδήποτε υπάλληλο «μπει στο στόχο» του διευθυντή, του προϊσταμένου κλπ... Φανταστείτε αυτόν τον νόμο στα χέρια ακραίων για τότε θα βγάλουν από το δημόσιο όλους τους δημοκρατικούς υπαλλήλους! Επίσης οι διωκόμενοι υπάλληλοι, παρά το ότι διώκονται πειθαρχικά, αν έχουν ήδη υποστεί βλάβη υγείας και δικαιούνται συνταξιοδότησης, ήστοιχειοθετούν συνταξιοδότηση, μπορούν να καταθέσουν αίτηση για συνταξιοδότηση ανάλογα τις συνθήκες. Ας τροποποιηθούν οι «ακρότητες» του νόμου 4093/2012 προς το συμφέρον όλων.

Πρέπει επίσης να μειωθούν οι πειθαρχικές ποινές, ειδικά των υπαλλήλων που διώχτηκαν για ανάρμοστη ή για υπάλληλο ανάξια συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας και δεν είχαν υποπέσει σε κακουργηματικές πράξεις. Δεν τίθεται ποτέ σε παύση ή προσωρινή παύση υπάλληλος που δεν κρίθηκε τελεσίδικα από την Δικαιοσύνη ένοχος κακουργηματικών ποινικών πράξεων.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο νόμος **NOMOS 4198/ΦΕΚ Α 215/11.10.2013** που ψηφίστηκε ήδη παραγράφει πταίσματα ή πλημμελήματα που δικάζονται ως ένα έτος! Ανάλογα πρέπει να μειωθούν και οι πειθαρχικές ποινές. Ανάλογα πρέπει να μειωθούν και οι πειθαρχικές ποινές.

Παρακαλούμε με το παρόν πολυνομοσχέδιο, την αποδοχή των προτάσεων μας , ως τροπολογίες, την τροποποίηση του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων και την προστασία του Δημοσίου και των Υπαλλήλων και της υπηρεσίας από καταχρηστικές ΕΔΕ, ακρότητες και παράλογες «αυτοδίκαιες αργίες» και αδικαιολόγητες πειθαρχικές ποινές!

Να σημειώσουμε, ότι το «Πειθαρχικό Δίκαιο δεν είναι το «υπερόπλο», να υποτάξει ο κάθε Προϊστάμενος ή Διευθυντής τον υφιστάμενό του, γιατί έτσι κατασκευάζουμε μια φασιστική κοινωνία με στρατιωτική – φασιστική δομή, «υποταγή στον ανώτερο, αμείλικτος στον κατώτερο. Το Πειθαρχικό Δίκαιο σε μια Δημοκρατική Κοινωνία είναι ένας οδηγός ομαλής συνεργασίας όλων των εργαζομένων στο Δημόσιο τομέα και προϋποθέτει αρμονική συνύπαρξη και αλληλοσεβασμού και των Προϊσταμένων και των Υφισταμένων.

Προτεινόμενες Τροπολογίες και Μεταβατικές Διατάξεις:

- 1. Υπάλληλοι σε θέση αυτοδίκαιης αργίας, ή δυνητικής αργίας, οι οποίοι δεν κατηγορούνται για κακουργηματικές πράξεις και δεν έχουν ακόμα τελεσίδικη ποινή ή δεν έχουν καμία πειθαρχική ποινή έως τις 30-9-2013, επιστρέφουν αυτόματα στην υπηρεσία τους, με την δημοσίευση του νόμου αυτού.**
2. Να σταματήσει η παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας (άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ), από τους υπεύθυνους των Πειθαρχικών Συμβουλίων.
3. Η «αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εντός ή εκτός υπηρεσίας, πρέπει να οριοθετηθεί γιατί ο καθένας δίνει την δική του ερμηνεία και να προστεθεί μπροστά η λέξη «σοβαρή». Άρα να τροποποιηθεί ως εξής : **«σοβαρά αναξιοπρεπής ή σοβαρά ανάρμοστη ή σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εντός της υπηρεσίας ή ιδιαίτερα σοβαρά αναξιοπρεπής, ιδιαίτερα σοβαρά ανάρμοστη ή ιδιαίτερα σοβαρά ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά, εκτός υπηρεσίας».**
4. Ο νόμος **NOMOS 4198/ΦΕΚ Α 215/11.10.2013** που ψηφίστηκε ήδη παραγράφει πταίσματα ή πλημμελήματα που δικάζονται ως ένα έτος! Ανάλογα πρέπει να μειωθούν και οι πειθαρχικές ποινές.

5. Η αυτοδίκαιη αργία επιβάλλεται μονοο σε κακουργηματικές πράξεις δύναται να αρθεί με αίτηση του υπαλλήλου ανά πάσα στιγμή, σταθμίζοντας και το συμφέρον της υπηρεσίας και την ιδιότυπη κατάσταση. Δεν μπορεί να επιβάλλεται η αυτοδίκαιη αργία για πλημμελήματα, τα οποία είναι άσχετα με την υπηρεσιακή δραστηριότητα του δημόσιου υπαλλήλου. Η δυνητική αργία, μπορεί να επιβληθεί για λίγους μήνες μόνο, για τα σοβαρά πλημμελήματα και δύναται να αρθεί με αίτηση του υπαλλήλου ανά πάσα στιγμή, σταθμίζοντας και το συμφέρον της υπηρεσίας. Η «Μηνιαία δυνητική αργία» μπορεί να επιβληθεί σε έκτακτες καταστάσεις, όπου να σταθμιστεί το συμφέρον την υπηρεσίας και τα πειθαρχικά αδικήματα του υπαλλήλου.
6. Δεν αφορούν την υπηρεσία μηνύσεις, αν δεν είναι κακουργηματικού περιεχομένου, αναφορές ή «αγωγές» που κατατίθενται κατά υπαλλήλου, για την δράση του εκτός υπηρεσίας, γιατί τότε επαναφέρουμε το «ιδιώνυμο» του Μεταξά, που είναι αντισυνταγματικό... Δεν μπορεί να γίνονται χρονικά παράλληλα δύο ή περισσότερες ΕΔΕ για τον ίδιο υπάλληλο.
7. Απαγορεύεται η παράνομη παρακολούθηση των εκτός υπηρεσίας δραστηριοτήτων του υπαλλήλου. Η κατάχρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου εναντίον κατωτέρων υπαλλήλων είναι «παράβαση καθήκοντος» και «υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας» και διώκεται και αυτεπάγγελα, ως πειθαρχικό αδίκημα από το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο.
8. Ο αρμόδιος Προϊστάμενος ή αρμόδιος Υπουργός, που λαμβάνει πόρισμα ΕΔΕ, ή απόφαση, που οδηγεί τον υπάλληλο σε «δυνητική αργία», σε «αυτοδίκαιη αργία» ή «απόλυση», δύναται να αναπέμψει την ΕΔΕ σε άλλον για «συμπληρωματική διενέργεια ΕΔΕ», όταν η πρόταση ή το πόρισμα της ΕΔΕ είναι εξόφθαλμα αβάσιμο, ή ο υπάλληλος δεν απολογήθηκε ένεκα προβλημάτων ή έγιναν σοβαρές παρατυπίες στην διενέργεια της ΕΔΕ, ή έχουμε σοβαρά 'οψιμοφανή' στοιχεία αθώωσης ή μετριασμού της ποινής.
9. Υπάλληλος, που ήταν συνδικαλιστής, υποψήφιος Δήμαρχος, υποψήφιος Βουλευτής ή Βουλευτής, τυγχάνει ειδικής προστασίας από καταγγελίες, που στοχεύουν την αντεκδίκηση για την συνδικαλιστική του στάση και όχι το συμφέρον της υπηρεσίας.
10. Υπάλληλος που κατέθεσε καταγγελίες, ή ήταν μάρτυρας κατά της διαφθοράς και κακοδιοίκησης,οικονομικών εγκλημάτων εντός ή εκτός υπηρεσίας, δικαιούται αυτομάτως «Προστασία Μάρτυρα Δημοσίου Συμφέροντος» και προστατεύεται από αντεκδικήσεις, από πειθαρχικές διώξεις, αναστέλεται η πιθανή «αυτοδίκαιη αργία» του και αμείβεται αναλόγως της προσφοράς του.
11. Δεν μπορεί οι πειθαρχικές ποινές να είναι αυστηρότερες των ποινικών ποινών!
Απαγορεύεται η στοχοποίηση υπαλλήλου και ο διασυρμός και η εξόντωσή του ηθικά οικονομικά και επαγγελματικά
12. Μετά από 6 μήνες και αφού δεν επιβληθεί καμιά πειθαρχική ποινή στον υπάλληλο, δικαιούται αυτομάτως να επιστρέψει στην υπηρεσία του, εφόσον οι κατηγορίες δεν είναι κακουργηματικού περιεχομένου ή υπεξαίρεσης χρημάτων, ή παιδεραστία, ή βιασμού, ή απιστία στην υπηρεσία.
13. Ουδείς τιμωρείται αν δεν δικαστεί τελεσίδικα από αρμόδιο Δικαστήριο, ή αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Ο νόμος προστατεύει την προσωπικότητα του διωχθέντος

υπαλλήλου, ώσπου να τελεσιδικήσει η υπόθεση. Απαγορεύονται ύβρεις, απειλές, εξαναγκασμοί Προϊσταμένων προς Υφισταμένους.

14. Αρμόδιος Υπουργός μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να διατάξει την άρση της αυτοδίκαιης αργίας, της δυνητικής αργίας ή την ποινή προσωρινής ή οριστικής παύσης, κατόπιν ειδικής εισήγησης του Πειθαρχικού Συμβουλίου ή ακόμα και χωρίς αυτήν, βάσει αιτήσεως - υπομνήματος και αποδείξεων, που θα καταθέσει ο υπάλληλος, που διώκεται άδικα ή κατέθεσε καταγγελίες, ή ήταν μάρτυρας κατά της διαφθοράς, ή προσέφερε ειδικές υπηρεσίες στην πολιτεία.
15. Αρμόδιος Υπουργός μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να διατάξει την επαναπρόσληψη υπαλλήλου στην υπηρεσία με ή χωρίς εισήγηση Πειθαρχικού Συμβουλίου, αφού ο αιτών δημόσιος Υπάλληλος προσκομίσει με αίτησή του νέα στοιχεία αθώωσής του ή μετριασμού της ποινής του.

Καλούνται και ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και η Βουλή των Ελλήνων, να τροποποιήσουν τον νόμο 4093/2012, να σταματήσει η παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας και να τροποποιηθούν οι ακρότητες του νόμου αυτού, προκειμένου το πειθαρχικό δίκαιο να συμβαδίζει με τις επιταγές του κράτους δικαίου, το Σύνταγμα της χώρας και τις Διεθνείς Συμβάσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Όχι σε νέο «ολοκάυτωμα», για τους Δημοκρατικούς Δημοσίους Υπαλλήλους!
Λευτεριά, στους άδικα διωχθέντες Δημοσίους Υπαλλήλους!

Με τιμή,

Αθήνα, 5 -11 -2013

Ο ΑΙΤΩΝ

Δρ Κουτσούκος Αναστάσιος

Κολοκοτρώνη 7 Πεύκη 15121 Αθήνα

Πρόεδρος Ελληνοδιεθνής ΜΚΟ

www.koutsoukos-anastasios.gr

τηλ.6936369717